

Tarık Toros yazdı

Cihazınızın ayarlarıyla oynayın

04

Kemal Ay yazdı

Abdullah Gül konuşsun mu konuşmasın mı?

11

TR724

14 ŞUBAT 2017 SALI

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 104

WWW.TR724.COM — @TR724COM

Tank yaptık, motoru yok!

Daha projeye başlarken hazır olması icap eden motor hâlâ bulunamadığı için Altay Tankı ilerleyemiyor. Gazetecilere gösterilen, tanıtım videolarında kullanılan prototipin gövdesi Güney Kore'nin desteği ile tamamlanabildi. Koç Grubu'na ait OTOKAR'da imal edildi gövde. Arap ülkeleri satın almak için sıraya girmişti güya. İşin aslı çok farklı. Altay Tankı için Alman MTU ve Japon Mitsubishi firmalarının kapısı çalındı. Motor temininde her iki firma oralı bile olmadı. Bu

sefer motor mevzuu Yeni Şafak gazetesi ile TVnet'in de sahibi olan Albayrak Grubu'na tevdi edildi. 'AKP'li belediyelerin gözdesi' olarak nitelenen Albayrak ailesinin, özelleştirmeden hayli cazip şartlarda aldıkları Tümosan'da motor imal edeceği açıklandı. Tank motorunun traktör motorundan ne gibi farkı olabilir ki! İkisi de motor işte! Bugün gelinen noktada işlerin sarpa sardığını, Albayrak Grubu bile açıklamak zorunda kaldı. Millilikten elimizde sadece 'Dombıra' kaldı böylece.

Semih Ardıç'ın haber yorumu 2 ve 3'te

Berk Uluç yazdı

Almanya, Steinmeier'i cumhurbaşkanı seçti, çünkü...

06

Akif Umut Avaz yazdı

Bir haramilik çetesi olarak Maarif Vakfı

08

Hasan Cücük'ün dosyası

Bakmayın kraliçe olduğuna, görevi sembolik!

13

AHBAP ÇAVUŞ İLİŞKİLERİ ALTAY TANKI'NI VURDU

Motoru da olsa iyiymi

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

'Yerli uçak', 'yerli otomobil', 'yerli tank' ilanları yakında caddelerde arz-ı endam eder. Ne vakit sandık kurulacak naftalinli sandıklar da muhafaza edilen 'yerli ve millî' üst başlığı ile hazır ilanlar o vakit çıkarılır. Broşürlerin tozlarının alınması ve cilalama işleminin bitmesini müteakip dombıra eşliğinde memleketin caddelerine, sokaklarına, Danıştay'ın yıkım kararı verdiği üçüz kulelerin otoyola bakan cephesine, belediyeden halledemediği meseleye çare bulmak için gönüllü (!) yazılan patronların fabrika binalarına, okullara, valiliklere, hatta cami avlularına asılır. 'Tek sesli' medyaya mahkûm halkımız 2010'dan beri her seçimden evvel tekrarlanan bu sahnede dejavu hissine kapılır. Nendendir bilinmez arkası gelmez o hissiyatın...

'Yerli ve millî' ambalajının içinin boş olduğunu ispat etmek için uçak, uçak gemisi, helikopter, otomobil ve tank fasıllarını ayrı ayrı tetkik etmekte fayda var. Her birindeki fiyaskoyu yazma hakkım mahfuz kalmak kaydıyla Altay Tankı faslına geçiyorum.

İlaveten, yazacaklarım hepimizi heyecanlandıran teşebbüsün akim kalmasından duyduğum

teessürün ifadesidir. Hayal etmek güzeldir, insanı diri tutar. Amma velâkin hayal tacirliği gayr-i ahlakidir. Hele hele bu ticarete 'yerlilik ve millîlik' gibi kavramları suiistimal etmek daha ağır bir hak ihlalidir.

ALBAYRAK'IN MOTOR FİYASKOSU

Daha projeye başlarken hazır olması icap eden motor hâlâ bulunamadığı için Altay Tankı ilerleyemiyor. Gazetecilere gösterilen, tanıtım videolarında kullanılan prototipin gövdesi Güney Kore'nin desteği ile tamamlanabildi. Koç Grubu'na ait OTOGAR'da imal edildi gövde. Arap ülkeleri satın almak için sıraya girmişti güya.

İşin aslı çok farklı. Altay Tankı için Alman MTU ve Japon Mitsubishi firmalarının kapısı çalındı. Motor temininde her iki firma oralı bile olmadı. Bu sefer motor mevzuu Yeni Şafak gazetesi ile TVnet'in de sahibi olan Albayrak Grubu'na tevdi edildi. 'AKP'li belediyelerin gözdesi' olarak nitelenen Albayrak ailesi, özelleştirmeden hayli cazip şartlarda aldıkları Tümosan'da motor imal edeceği açıklandı. Tank motorunun traktör motorundan ne gibi farkı olabilir ki! İkisi de motor işte!

2011

2015

'Yerli uçak', 'yerli otomobil', 'yerli tank' ilanları yakında caddelerde arz-ı endam eder. Ne vakit sandık kurulacak naftalinli sandıklarda muhafaza edilen 'yerli ve millî' üst başlığı ile hazır ilanlar o vakit çıkarılır.

Halka açık şirket olduğu için bu haber Borsa İstanbul'da Tümosan hisselerini uçurdu. Fabrikadaki mühendislerin, "Fakat efendim. Bu mümkün değil." demeleri bile 'bomba haber'in yayılmasına mani olamadı. Savunma Sanayi Müsteşarı İsmail Demir ile Albayrak Grubu Yönetim Kurulu Başkanı Nuri Albayrak 18 Mart 2015'te kameraların önünde mukaveleye imza attı.

AVUSTURYALI FİRMA 'HAYIR' DEDİ

Koç'u devre dışı bırakmak için Ethem Sancak da bir ara Altay civarında görüldü. Ortada tank yoktu. Tank için verilecek tahsisatı kapmak için kıyasıya bir yarış vardı. Anlaşıldı ki Tümosan tank motoru imal edebilecek kapasiteye sahip değil. Avusturyalı AVL List GmbH'nin tecrübe ve lisansına itimat ederek bu yola girmişler. Avusturyalı firma da ağırdan alınca proje ortada kaldı.

Her ne kadar Albayrak Grubu, Borsa'ya yoladığı beyanatta Türkiye ile AB arasında ipleri geren siyasî ihtilafları öne çıkararak fiyaskoda esas mesuliyetin kendinde olduğunu unutturmaya ve dikkatleri başka tarafa kaydırmaya gayret etse de hakikatte Avusturyalı firmanın teknik bilgi ve tecrübe eksikliğini gördüğü için yola devam etmek istemediği konuşuluyor.

Albayrakların beyanatında, "Gerek proje ve gerekse proje kapsamındaki kritik alt komponentlere ilişkin teknolojilerin transferinde önemli engellerle karşılaşılacağı anlaşılmıştır." cümlesi geçiyor. Püf noktası burası. Madem yerli ve millî iddiası ile çıkıldı meydana. Yabancıların 'aferin' demesini mi bekliyordunuz? Niye takılıp kalıyorsunuz? Hani kendi tankımızı yapabiliyorduk?

Millî fiyaskonun hesabını kim soracak? Savunma Sanayii Müsteşarlığı ödediği avansı geri alacak mı? Altay Tankı'nın motorunu imal etmeyi taahhüt eden Albayrak Grubu sözünü tutamayınca 16 Ocak 2017'den itibaren bir aylık mühlet verilmişti. O süre perşembe günü doluyor. Bakalım kasadaki 3,3 milyar TL'yi Varlık Fonu diye takdim edilen Paralel Hazine'ye kaptıran Savunma Sanayii, Altay Tankı'nda şu güne dek buharlaşan yüz milyonlarca liranın kaçta kaçını kasaya geri koyabilecek. Gövdeyi Güney Kore'den, motoru Avusturya'dan almak için bu kadar gürültü çıkarmaya lüzum var mıydı?

HİNTLİ HERİF TANKA DA EL ATABİLİR

Millîlik seçim meydanlarında prim yapsa da endüstrinin sahasında tek başına geçmiyor. Referandum tarihi olan 16 Nisan yaklaştıkça İngiltere'den bir zeytin dalı uzatılırsa şaşımam. Rolls Royce firmasının başka bir memlekete ihraç edilmemesi kaydı ile tankın motor tedarikini üstlenebileceği belirtiliyordu. Ekonomi yerlerde sürünürken Borsa İstanbul'u uçuran Hintli Herif, Londra'dan Altay Tankı'na da omuz verebilir.

Bugünlerde paktlar arasında anlık med-cezirler dikkatten kaçmasın. Suriye eksenli yeni haritaların hatırına İngilizler, Altay Tankı'nı da yürütür yürütmesine de hükümetin senelerdir sandıkta reye tahvil ettiği yerli ve millîlik ile o tankın ne kadar alakası olur orası meçhul. Başlangıçta Kırgız bestekârdan habersiz çalınıp söylenmesi hariç tutulursa Altay Tankı'nın tek millî vasfı Dombıra müziğidir. Maalesef bu böyle.

Kaderin cilvesine bakın ki gemileri karadan yürüten Fatih'i misal gösterenler, müzikle millî tank yürütmekle iftihar ediyor...

TARIK TOROS

TarikToros@Tr724.com | @TarikToros

Bakıyorsunuz, “Yarın hakkın divanı var” diye tweet’ler atıyorlar. Nasıl ki, “hakkın divanı” daha önce onların hiç hatırlarına gelmiyorsa, bugün kıyıma tabi tutulan sol kadroların aklına da “özgürlük ve demokrasi”, “üniversitenin özerkliği vs” sonradan geliyor, kelleyi kaptırınca!

CİHAZINIZIN AYARLARIYLA OYNAYIN

7 Haziran 2015 seçimlerinden bir hafta kadar önceydi. Seçime ortak listeye giden Sadet ve Büyük Birlik Partisi genel başkanlarının yazarlarla buluştuğu bir yemektir. Şimdi düşünüyorum da, ülkedeki son “**arama toplantılarından**” biriydi esasen. RTÜK, Digtürk, Türksat dertleri ile Ankara-İstanbul arasında mekik dokurken katılmaya özen göstermiştim. Ali Bulaç, Gülay Göktürk, Sedat Ergin gibi isimler vardı. Ali Bulaç demişti ki, “**Bizim milletimiz için yolsuzluk ve hırsızlık mühim değilmiş**” Bunu “fakir-muhtaç vatandaşlar” veya “devlet yardımıyla geçinen işsizler” güruhu olarak algılamayın. Hukuk ve demokrasi, yüksek eğitimimiz dâhil çoğumuzun önceliği olmadı. Halen de değil. Kişilerin önceliği, çıkarları ve konumu. Anca bunlar gidince, hukuk hatırlanıyor. Tıpkı İslamcılarda olduğu gibi.

KELLEYİ KAPTIRINCA...

Sol görüşlüler, Aleviler, Kürtler gibi birtakım İslamcılar da şu günlerde kıyıma uğruyor. Bakıyorsunuz, “**Yarın hakkın divanı var**” diye tweet’ler atıyorlar. Nasıl ki, “**hakkın divanı**” daha önce onların hiç hatırlarına gelmiyorsa, bugün kıyıma tabi tutulan sol kadroların aklına da “**özgürlük ve demokrasi**”, “**üniversitenin özerkliği vs**” sonradan geliyor, kelleyi kaptırınca!

SARI ÖKÜZ HİKÂYESİ YANLIŞ

Bizim demokrasi ayarlarımız genetik. Bunu böyle bileceğiz. Topyekûn mağdur olmadan da anlamamız mümkün olmayacak. Mesele sarı öküz meselesi değil. Yanlış öykü bu. **Hikâyede, öküz sürüsü saldırı anında bir araya geliyor. Ve sarı öküz, sürünün içinde diğerlerinden farksız bir fert.** Sadece, sürünün önde gelenleri içlerinden birilerini feda ederek aslanların hisminden kurtulacağını düşünüyor. Ama onu “uzun kuyruk” ve diğerleri takip ediyor, öküz kalmayınca da “**sarı öküzü verdiğimiz gün kaybettik bu savaşı**” diye hayıflanıyorlar.

Bizde durum tamamen farklı: **Feda edilen gruplar, hiçbir zaman sürünün bir parçası veya değerlisi olmadığı gibi, adeta ayırık otuydu.** Sarı öküzün aksine, bilakis kurban edildikleri için alkış kıyamet koptu, hatta sistemden çıktıkları için diğerleri derin bir oh çekti. Mahallelerden sevinç çığlıkları yükseldi. Halen de “**tam temizlik yapılma-**

di” diye onu bunu jurnalleyen var. Sanıyorlar ki, kalanlar gerçek yurtsever ve bunun üzerine düzgün bir ülke inşa edecekler!

HALK ANLAMAMIŞ

Referandum tarihi netleşti. Cumhurbaşkanı dedi ki, “**Halkımızın sistemi tam olarak anlama konumuna geldiğine inanmıyorum.**” Meali şu; tek taraflı baskın propaganda bile yetmedi, evet oyları tatminkâr değil. Bir de şu var yani, Anayasa paketini kimse bilmiyor. Meclis’te görüşülürken halktan kaçırdılar, TV’ler vermedi. İkaz eden Anayasa hukukçularını üniversiteden attılar. Karşı görüşün kendini anlatma şansı yok, oyunun rengini açıklayan soluğu kapının önünde alıyor. Halk sistemi tam olarak anlamamış! Ne olacak biliyor musunuz, **iki ay boyunca, “hayır oyu” başını kaldırdığı her yerde ezilecek, durum budur.**

DUYMUYOR Kİ ANLANSIN!

Milleti çok iyi çözmüşler. Okumadığını biliyorlar. Gazete okumuyor, kitap okumuyor, açıp anayasayı okumuyor. Ceza kanununa bakmıyor. Okuyup özgürce karar vermek istemiyor. Millet, inandığı kişilerin söylediklerine itibar ediyor. Müthiş inanmış, müthiş güvenmiş. Aksini duymak bile istemiyor. Onun için Cumhurbaşkanı’nın “**Hayır diyenler 15 Temmuz’un yanındadır**” sözü, bu kitleye yönelik bir laftır.

Hiç yadırgamayın, nazire getirmeye çalışmayın. Çevrenizde de görürsünüz böyle tipleri. Duvara çarpmadan nasihatlerinize kulak vermez. Damdan düşünce de “**Niye uyarmadınız, haberim yoktu**” der. Esasen söylenmiştir de dinlememiştir. “**Anlattık**” dersiniz. “**Ne zaman anlattınız, hatırlamı-**

yorum” diye çıkışır. Kafası orada değildir ki siz anlatırken. Onun için özelde veya genelde muhatabınızın kulağı, gözü, kalbi sizdeyse konuşun, anlatın. Tereddüt ettiğinizde konuşmayı kesin. Duymuyor ki anlasın.

TÜRKÜ BARDAN CANLI

Ben okumayı takip etmeyi bırakalı çok oldu. **Başta Beyaz Türkler, sol-liberal kesim, Doğan grubunun havuzlaşmasını bir türlü hazmedemiyor.** Esasen içli dışlılar. Beraber oturup kalkıyorlar Beyoğlu’nda, Kadıköy’de, Beşiktaş’ta, karşılıklı ağlaşıyorlar. Sırf bu muhabbetten, yayınlara çok kızsalar da içlerine atıyorlar. Grup çalışanlarının büyük bölümünün “hayırcı” olduğunu filan söyleyip teselli buluyorlar, filan. Peki Sabah’ta çalışanların tümü “evetçi” mi? Mesele bu değil. O yayınları bunlar yapıyor.

Kişide biraz meslek onuru varsa, inanmadığı işe imza atmaz. Simit satabilir, hamburgercide çalışabilir, taksi şoförlüğü yapabilir, mukaddes-

tir. İnanmadığı, savunmadığı şeyin altına imza atmaz, çünkü biz fikir işçisiyiz. Kimse kusura bakmasın, eve ekmek götürmek dahi hafifletici sebep değildir. Biz ağaç kovduğundan mı çıktık? Ailemiz, ödediğimiz faturalar var, dağ gibi. Ne yani, çocuklarımın süt parası için, yalayıp yutacak mıydım! Ayıriyeten, bizim İPEK MEDYA’da çalışanların tümü, şucu veya bucu muydu? Her kesimden, her partiye oy veren, inanan veya inananmayan yığınla insan vardı orada. Hem neme lazım, varsın toz kondurmasınlar kendi mahallelerine. Siyasal iktidarla birlikte eriyorlar, ne itibar, ne onur, ne de gurur! **Zarara rızasıyla girene merhamet edilmez, layık da değildir, vesselam.**

Anayasa paketini kimse bilmiyor. Meclis’te görüşülürken halktan kaçırdılar, TV’ler vermedi. İkaz eden Anayasa hukukçularını üniversiteden attılar. Karşı görüşün kendini anlatma şansı yok, oyunun rengini açıklayan soluğu kapının önünde alıyor. Halk sistemi tam olarak anlamamış!

BERK ULUÇ

BerkUluç@tr724.com

Almanya, Steinmeier'i cumhurbaşkanı seçti, çünkü...

Mevcut Almanya Hristiyan Demokrat-Sosyalist koalisyon hükümetinin dışişleri bakanı Walter-Frank Steinmeier 16 Alman eyaletini temsilen kurulan bin 260 delegeli meclisin oylaması ile Almanya'nın yeni cumhurbaşkanı seçildi.

Steinmeier'in cumhurbaşkanı seçilmesi çoğu kimseyi şaşırtmadı, keza Steinmeier gerek Hristiyan Demokrat grubu CDU/CSU'nun gerekse de kendi grubu olan SPD'nin ve diğer iki muhalefet partisinin desteğini aylar öncesinden alarak, bin 260 üyeli seçim meclisinde 923 oyu zaten garantilemişti.

Bin 200 oyun yüzde 75'inden fazlasını ilk tur oylamada alan Steinmeier, cumhurbaşkanlığı seçimlerine dışarıdan dahil olan Christoph Butterwegge, aşırı sağ Almanya İçin Alternatif Partisi adayı Albrecht Glaser ve son aday Engelbert Sonneborn'u büyük bir oy farkı ile geride bırakmayı başardı.

Steinmeier'in cumhurbaşkanı seçilmesinin hemen ardından söz alan Almanya Şansölyesi Angela Merkel, Steinmeier'in çok iyi bir cumhurbaşkanı olacağını ve Alman halkının büyük bir çoğunluğunun kendisinin cumhurbaşkanlığına destek verdiğini ifade etti. Aslında, Steinmeier'in Merkel tarafından desteklenip cumhurbaşkanı olması, Merkel için taktik bir yenilgiye de işaret etmekte.

Steinmeier'in cumhurbaşkanlığı adaylığı yalnızca kendi partisi SPD ve Merkel'in partisi olan CDU tarafından değil, diğer muhalefet partileri olan Alman Liberal Partisi (FDP) ve Alman yeşiller partisinin de (Die Grüne) desteğini aldı. Şüphesiz böyle bir durum

yaklaşmakta olan Almanya genel seçimleri için de bir takım anlamlar taşımakta.

Bundestag'da cumhurbaşkanlığı seçim oylamasının hemen ardından yaptığı konuşmada Steinmeier, 'demokratik kurumların küresel düzeyde tehditler altında ol-

Steinmeier'in cumhurbaşkanı seçilmesinin hemen ardından söz alan Almanya Şansölyesi Angela Merkel, Steinmeier'in çok iyi bir cumhurbaşkanı olacağını ve Alman halkının büyük bir çoğunluğunun kendisinin cumhurbaşkanlığına destek verdiğini ifade etti

duğu ve böylesine bir dönemde, Almanya olarak herkese umut olmak zorunda olduklarını ve tüm demokratik kurumları küresel düzeyde desteklemek ve ihya etmek durumundayız' ifadelerini kullanarak gerek Avrupa'da hızla yükselen aşırı sağ partilere gerekse de Amerika Birleşik Devletleri başkanı Trump'a Almanya'nın yeni cumhurbaşkanı olarak ilk mesajını iletmiş oldu.

TRUMP İÇİN 'NEFRET VAİZİ' DEMİŞTİ

Takip edenler hatırlayacaktır, Steinmeier ABD'de başkanlık yarışı devam ederken, Trump'ı '**nefret vaizi**' olarak tanımlamış ve demokratik bir toplumun Trump gibilere ihtiyacının olmadığını açık bir şekilde vurgulamıştı. Hatta öyle ki, Amerika'da seçim yarışı devam ederken, 'Trump'ın aşırı sağcı Almanya için Alternatif Partisi'nin korku tellalları ve Avrupa Birliği'ne Brexit üzerinden büyük bir darbe vurmaya isteyenlerle birçok ortak noktası olduğunu ifade ederek, çok sert bir tepki ortaya koymuştu. Şüphesiz bu tavır koalisyon ortağı olan CDU/CSU ailesinde pragmatist ve Amerika cumhuriyetçilerine yakınlığı ile bilinen bazı Alman siyasetçileri çileden çıkarmıştı.

Bu ve benzer tavırlarına bakıldığında, Steinmeier görevi devralacağı selef-i olan Gauck'a göre farklı bir cumhurbaşkanlığı görevi yürüteceğine dair Alman kamuoyunda oluşmuş yaygın bir kanaat sözkonusu. Gauck cumhurbaşkanlığı görevi süresince '**ahlaki otorite**' tarzında betimlenebilecek bir misyon yürütürken, başarılı bir siyasetçi ve diplomat olan Steinmeier'in özellikle Alman dış politikasına dair aktif bir görev anlayışı içerisinde olacağı Alman kamuoyunda konuşulan diğer hususlar arasında.

ÜZÜLENLER DE VAR

Bununla beraber, Alman Sosyalist cenahın-

da Steinmeier'in cumhurbaşkanı seçilmesine sevinenler kadar üzülenler de mevcut.

Özellikle, CDU ve SPD birinci koalisyon hükümetinde dışişleri bakanlığı yaptıktan sonra, partisinin 2010 seçimlerinde çok büyük bir oy kaybı ile karşılaşmasının akabinde, Steinmeier ikinci CDU ve SPD koalisyonun mimarı olarak tekrar partisine güçlü bir ivme katmıştı. Hali hazırda Sigmar Gabriel liderliğinde ki SPD yönetimi ise gerek iç politika da gerekse dış politika da aldığı kararlarla Alman seçmenin tepkisini çekmeye devam ediyor.

Fakat, Martin Schulz'un Avrupa Parlamentosu başkanlığı süresinin bitmesi ile partis-

ne geri dönerek bu yıl yapılacak seçimlerde Angela Merkel'e karşı şansölyelik koltuğu için yarışacak olması, SPD'ye bir nebze de olsa rahat bir nefes aldırmışa benziyor.

İşte böyle bir konjunktürde Steinmeier'in

cumhurbaşkanı olması şüphesiz Alman sosyalist hareketi için ciddi bir kayıp olarakta telakki edilebilir.

Fakat, Alman siyasetinin solundan sağına geniş bir spektrumda Steinmeier'in cumhurbaşkanlığına destek veren seçmen ve siyasetçilere kulak verdiğimizde, hemen hemen hepsi hep bir ağızdan Steinmeier'in partisi ile olan iltisakının ötesinde, devlet adamlığına, birleştirici yanına, soğuk kanlı ve diplomatik yönlerine dikkat çekilmekte.

Alman toplumunun özellikle mülteci meselesi, terör olayları, Brexit, Rusya'nın farklı ülkelerde yapılan seçimlere farklı siber yollarla müdahale etmesi gibi birçok mesele üzerinden bölündüğü böyle bir dönemde, Steinmeier gibi bir ismin cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturacak olması şüphesiz Alman halkı ve devleti için büyük bir değer ifade edecektir.

Destek verenlerin hemen hemen hepsi hep bir ağızdan Steinmeier'in partisi ile olan iltisakının ötesinde, devlet adamlığına, birleştirici yanına, soğuk kanlı ve diplomatik yönlerine dikkat çekilmekte.

Bir haramilik çetesi olarak MAARİF VAKFI

Yıllar önceydi... Bir grup gazeteci arkadaşla yolumuz Tanzania'ya düşmüştü. Hazır oralara kadar gitmişken Tanzania'yı oluşturan Tanganyika ve Zanzibar'daki bazı Türk okullarını ziyaret etmiştik. Başkent Dar-üs Selam'daki bir okulu ziyaret sırasında Afrika ve Tanzania koşullarına göre oldukça modern sayılabilecek okul ve sosyal tesislerinden etkilenmiştik. Doğrusu, gördüklerimiz o günlerde Hizmet Hareketi nefretiyle oturup kalkan ya da kıskançlık ve hasetten kuduran kesimlerde popüler olan **"bu değirmenin suyu nereden geliyor?"** sorusunu akla getirebilecek kaliteydi.

Aynı kampüs içerisinde, okul binasının hemen yakınında devam eden bir inşaat da dikkatimizi çekmişti. Aslında dikkatimizi çeken inşaatın kendisinden ziyade bir insan boyuna ancak varan duvarlarında örülü tuğlaların birkaç karışta bir renginin farklılaşması idi. İnşa halindeki yarım duvarın üst kısımları bildiğiniz tuğla rengindeyken aşağı doğru inildikçe kademeli hatlar şeklinde tuğlaların renginin gittikçe solması, silikleşmesiydi.

ALACA BULACA TUĞLALAR VE DEĞİRMENİN SUYU

Üşenmedik sorduk okul müdürü arkadaşına. O da **"Bu değirmenin suyu nereden geliyor?"** sorusunu soranları utandıracak bir açıklamada bulundu. Aklımda kaldığı kadarıyla, o yıllarda Tanzania'da Hizmet Hareketi'nin eğitim faaliyetleri İzmir'li bir grup işadamları tarafından destekleniyormuş. Destek derken atla deve değil, topu topu ayda 9 bin dolar kadar bir yardım... Okul ise, öğrencilerinden aldığı düşük ücrete rağmen artık yavaş yavaş kendisini döndürür hale gelmiş. Okul idaresi ise ücretler ve bağışlardan kalan gelir fazlasıyla kendi düşük maaşlarını iyileştirmektense öğrencilere yeni bir eğitim tesisi daha kazandırmaya karar vermiş.

Eldeki kısıtlı imkânlarla inşaat işine girilmiş. Para buldukça yapılan karış karış eklemelerden dolayıdır ki Afrika'nın aşırı kuru havası ve kavurucu güneşi altında üzerinden aylar yıllar geçen sıvasız tuğlaların rengi solmuş. Duvara en önce konulan tuğlalar neredeyse toz-toprak rengini alırken, en son konulanlar aslı rengine yakın olduğu için du-

Bu okullara imkânları ölçeğinde bağışta bulunan işadamları, İslam kültüründe önemli bir yeri olan "himmet" müessesesi siyasal İslamcı haramiler tarafından kriminalize edilerek tek tek tutuklanıyor, hapse atılıyor.

var o görüp sebebini merak ettiğimiz hale gelmiş.

O gün, bu okullar hakkında **"değirmenin suyu nereden geliyor?"** diyenler ortada değirmenin suyu değil, damla damla bağışlarla ve oluk oluk fedakârlıklarla bu eserlerin meydana geldiğini belki bilmiyorlardı. Anlatılsa da belki kendi dünya görüşleri çerçevesinde bu fedakârlıkları anlamlandıramıyorlardı. Bugün ise, bu okullara imkânları ölçeğinde bağışta bulunan işadamları, İslam kültüründe önemli bir yeri olan **"himmet"** müessesesi siyasal İslamcı haramiler tarafından kriminalize edilerek tek tek tutuklanıyor, hapse atılıyor. Dün değirmenin suyunu merak edenler, bugün o değirmenin fedakarlıkla dönen çarkları hoyratça kırılırken olan biteni onaylayıcı bir sessizlikle izlemekle yetiniyor.

Elbette ki, Hizmet Hareketi'ne yakın insanların işlettiği tüm okulların inşa ve açılış hikâyesi aynı değil. Bazıları idarecilerinin ve öğretmenlerinin de işçi kıyafetleri giyerek inşaatlarda çalışmalarını neticesinde meydana geldi. Bazıları ise eğitimin önemine, kültürlerarası etkileşim ve diyalogun faydasına inanmış insanlığa kalıcı bir iyilik peşindeki hayırsever işadamlarının yüklü bağışlarıyla daha kolay vücut buldu. İnşa süreçleri ve hikâyeleri farklı farklı olsa da tüm bu okullara bugün musallat olanlar aynı hasid haramiler.

MEĞER HASEDLERİNİ BİR ZEHİR GİBİ İÇLERİNDE BÜYÜTMÜŞLER

Yıllarca çekememezliklerini fitne-fücur yuvası sineslerinde saklayıp hasetlerini zehir gibi içlerinde büyütenlerin, dünyanın dört bir tarafında barış ve huzur adacıkları olan bu okullara dair niyetleri, fırsatını bulduklarında ortalığa saçıldı, ete kemiğe büründü. 17 Haziran 2016 tarihli ve 6751 sayılı kanunla kurulan Maarif Vakfı, ismindeki her kelimeyi utandıracak adı bir haramilik örgütü gibi faaliyete geçirildi. Tüzüğünde ve yasasında kuruluş amacına dair onlarca göz kamaştırıcı madde sayılan Maarif Vakfı, arkasına aldığı devasa devlet gücüne rağmen, bugüne kadar sadece farklı ülkelerde gerçekleştirdiği haramiliklerle, gasplarla veya bu yöndeki ahlaksız girişimleriyle dikkatleri çekti.

Maarif Vakfı, sadece Türkiye'nin kamu bütçesinden değil, Erdoğan ve çevresi için başka ülkelerden, ulusal çıkarlardan taviz vererek hukuksuz menfaat sağlama karşılığı, rüşvet alma aracına dönüşen TÜRGEV ve benzeri yapılardaki yasadışılığı tekrarlamamak için olsa gerek, tüzüğü ve yasası Erdoğan'ın siyasal İslamcı hedeflerini menfaatine gören ülkelerin bağışlarına da açık olacak şekilde yapıldı. Buna rağmen, bütçeden peşinen aktarılan 1 Milyon TL'lik fonla yola çıkan Maarif Vakfı'nın ihtiyacı olan yüklü finansmanın asıl yükünü yine halk çekecek.

NİYETLERİ HAYIR DEĞİL Kİ AKİBETLERİ DE HAYIR OLSUN!

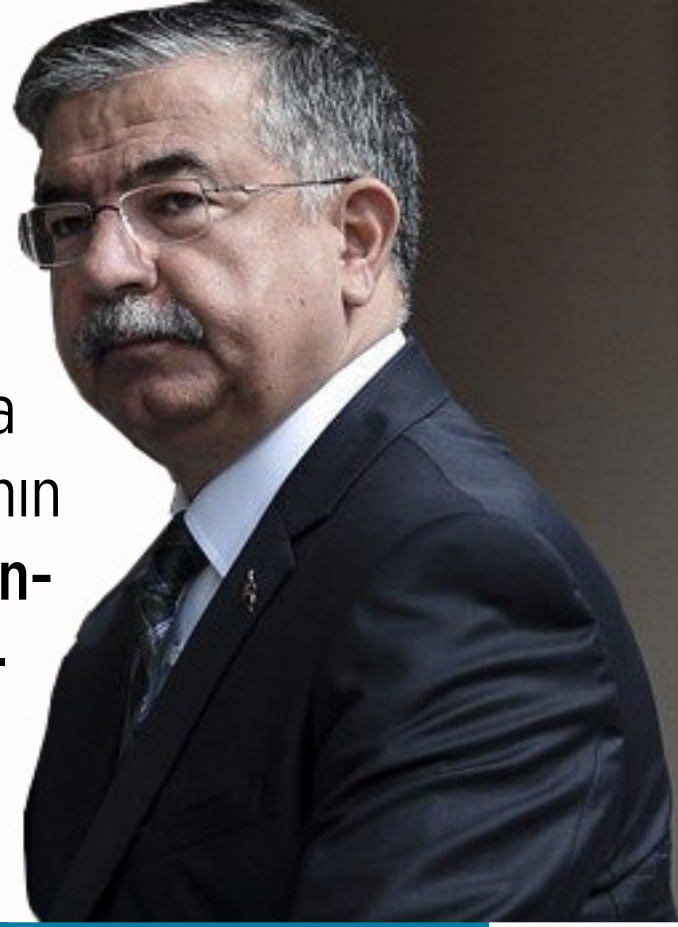
Niyeti hayır olmadığı için akıbetinin de pek hayır olamayacağını şimdiden tahmin edebileceğimiz Maarif Vakfı'nın zengin imkânlarına rağmen bugüne kadar sadece Gürcistan'da faaliyete geçirdiği bir okul dışında başka bir faaliyeti olmadı. O okulun da Gürcistan'da ne tür tartışmalara yol açtığını merak eden araştırıp öğrensin. Maarif Vakfı'nın yasada yer alan diğer faaliyetleri ise “-eceğiz, -acağız” şeklindeki boş vaatlerden ibaret kaldı. Tıpkı Suriye'nin Cerablus kasabasında kuracağını söylediği üç okul vaadinde olduğu gibi. Savaş ortamındaki Cerablus'un kaderi ne kadar kesinse, herhalde Maarif Vakfı'nın vaat ettiği üç okulun gerçekleşmesi de o kadar kesindir, deyip geçelim.

Her çalışanın ve istihdam edeceği her Türk vatandaşının Türkiye'nin diplomatik temsilciliklerindeki müşavirler kadar maaş alacağı Maarif Vakfı'nın oluşturacağı mali yükü tahmin etmek

için allame olmaya gerek yok sanırım. Aynı kifa-yetsiz kadronun kullandığı devasa mali imkânlarla rağmen Türkiye'nin eğitim kalitesi yerlerde sürünürken vatandaşlardan toplanan vergilerin yurtdışında kanalize edilmesinin saçmalığı ise izahtan varestedir.

TÜRKİYE'Yİ REZİL EDEN HARAMİLER AFRİKA'YA NE VEREBİLİR?

OECD'nin üç yılda bir 72 ülkede 15 yaşındaki 540 bin öğrencinin katılımıyla yaptığı PISA raporuna göre, Türkiye'nin eğitimde zaten berbat olan durumu son üç yılda çok daha geriye gitmiş. Araştırmaya katılan 72 ülke arasında 50. sırada, OECD üyesi 32 ülkenin ise en dibinde yer alan Türkiye'nin eğitimdeki rezil durumuna rağmen Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz hiç utanıp sıkılmadan çıkıp, keseyi ağzına kadar açtıkları Maarif Vakfı'nın “yurtdışında eğitim konusunda küresel bir marka olacağını” söyleyebiliyor.

AKP hükümetinin Eğitim Bakanı, bilimde 70 ülke arasında ancak 52., matematikte 49., okumada 50. olabilen kendi eğitim performansına bakmadan hangi yüzle ahkam kesebiliyor, hayret vallahi...

Devasa bütçelere rağmen akılalmaz bir beceriksizlikle Türk eğitimini her yıl biraz daha geriye götüren AKP hükümetinin Eğitim Bakanı, bilimde 70 ülke arasında ancak 52., matematikte 49., okumada 50. olabilen kendi eğitim performansına bakmadan hangi yüzle ahkam kesebiliyor, hayret vallahi... Bugüne kadar gasp girişimlerinden ve haramiliklerinden başka bir şeyini duymadığımız Maarif Vakfı'nın “Her yıl 20 ülkede eğitim faaliyetlerine başlayarak Türkiye'nin parlayan yüzü olmasını” amaçladığını sahi hangi yüzle söyleyebiliyor?

Siyasal İslamcıların çöreklediği devlet destekli sistematik haramilikte parmak ısırtan Maarif Vakfı, şayet Bakan Yılmaz'ın dediği gibi “eğitimde küresel bir marka,” “Türkiye'nin parlayan yüzü”

olmayı başarabilirse, şimdiden söylemeliyiz ki, sadece hırsızlık, haramilik ve gasp yoluyla da çok büyük başarılar imza atılabileceğini dünyaya ilk kez ispatlamış olur.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Maarif Vakfı'nın eğitimde başarılı olup olamayacağını söylemek için henüz erken. Ama üst akıllarının o alanlardaki eşsiz başarılarla dolu tecrübelerini referans alacak olursak hırsızlık, haramilik ve gaspta ne kadar başarılı olabileceklerini tahmin edebiliriz. Somali, Gine ve Nijer gibi en gariban Afrika ülkelerinde Hizmet Hareketi'ne yakın insanlar tarafından kurulan okulları türlü rüşvetler ve türlü vaatlerle gaspetmek sahi az başarı mı?

Demedi demeyin...Sırf Hizmet okullarını gasp etmek amacıyla kurulan Maarif Vakfı, yakında Afrika'nın çok iyi bildiği Boko Haram gibi eğitim düşmanı bir haramilik örgütü olarak tanınmaya başlarsa kimse şaşırmasın. Dünyanın hiçbir yerinde henüz taş üstüne tek bir taş koymamışken canhıraş bir şekilde giriştiği haramilikleriyle Maarif Vakfı, belli ki "ma-arif" ve "vakıf" kavramlarını kirletmekten başka bir işe yaramayacak.

GASP İÇİN GÖZ DİKTİKLERİ OKULLARIN LİSTESİNİ ÇIKARMIŞLAR

Maarif Vakfı, Senegal, Moritanya, Çad, Gabon, Sao Tome, Burkina Faso, Pakistan ve Afganistan'daki okulları gasp etmek için de anlaşmalar yaptığını ifade ediyor. Gasp çalışmalarını ağırlıklı olarak küçük yardımlara bile muhtaç gariban ülkelerde ya da rüşvetçi yöneticileri ile meşhur ülkelerde yoğunlaştıran Maarif Vakfı'na bu çabasına elçiliklerin yanı sıra TİKA, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı (YTB), Yunus Emre Vakfı, Diyanet, İHH vb siyasal İslamcı örgütler destek veriyor.

Gasp için göz diktiği okulların listesini de çıkaran Maarif Vakfı'na göre Hizmet Hareketi'nin 32 ülkede 242 okulla en fazla Asya kıtasında eğitim faaliyetleri bulunuyor. Okulların gaspına yönelik ne rüşvetin, ne deli saçması delilsiz iddiaların, ne de Gine'ye yaptıkları gibi yalapaşap boyanmış hurda otobüslerle kandırma olasılıklarının bulunmadığı Avrupa'nın 35 ülkesinde 175 okul bulun-

yor. Bunu 150 okulla yine gaspta sıfır başarı sergiledikleri Amerika kıtası takip ediyor. Rüşvet ve vaatlerle okul gasbı için nedense en fazla umut bağladıkları 36 Afrika ülkesindeki 106 okula göz diken Maarif Vakfı, haramiliklerine yüz bulamadıkları Avustralya'da ise 15 okula göz koymuş durumda.

Bakan Yılmaz'ın verdiği bilgilere göre, Maarif Vakfı isimli haramilik örgütü Bosna-Hersek, Hindistan, Arnavutluk, Tayland, Kamboçya, KKTC, Avustralya, Danimarka, Kuzey Irak, Moldova, Suudi Arabistan, Singapur, Malezya, Fransa, Almanya, Romanya ve Sudan gibi 17 ülke ile de görüşmelerini sürdürüyormuş. Hâlbuki bildiğim kadarıyla, Suudi Arabistan'da Hizmet Hareketi'nin herhangi bir okulu da bulunmuyor.

Angola, Azerbaycan, Benin, Cibuti, Ekvator Ginesi, Fas, Gürcistan, Japonya, Kamerun, Karadağ, Lübnan, Mali, Moğolistan, Ruanda, Sudan, Tanzanya, Tunus, Uganda ve Ürdün

ise Bakan Yılmaz'ın görüşmelerin planlandığını söylediği ülkeler arasında yer alıyor. Sudan gibi ülkelerin farklı listelerde zikredilmesi aslında Bakan'ın ve haramilik vakfının ciddiyet derecesini gözler önüne seriyor.

ELÇİLİKLER VE KONSOLOSLUKLAR GASP VE HARAMİLİK İÇİN SEFERBER

Hizmet Hareketi'ne karşı sistematik sosyal soykırım çabalarını yurtdışında da sürdüren despotik Erdoğan rejiminin seferber ettiği elçilikler ve konsolosluklar, tüm işlerini güçlerini bırakmış buldukları ülkelerde sırf bu amaçla bugüne kadar toplam 600 bakan, 1.444 parlamento üyesi, 6.190 üst düzey yetkili ile görüşmüş. Yaptıkları bu yoğun görüşmelerin haram meyvelerinden gaspçı Maarif Vakfı'nın sepetine giren ise üç gariban ülkedeki bir kaç okuldan ibaret şimdilik.

"Niyet hayır, akıbet hayır" dermiş Boşnaklar. Niyetleri zulüm, haramilik ve gasp olanların akıbetleri de niyetlerine uygun olur inşallah. Belki geçici bir süreliğine zulüm ve haramilikle abad olmuş gibi görünebilirler ama bu ahlaksız haramilerin ahirlerinin berbat olacağını yaşayan mutlakla görecek.

despotik Erdoğan rejiminin seferber ettiği elçilikler ve konsolosluklar, tüm işlerini güçlerini bırakmış buldukları ülkelerde sırf bu amaçla bugüne kadar toplam 600 bakan, 1.444 parlamento üyesi, 6.190 üst düzey yetkili ile görüşmüş.

© Fotoğraf: AFP

Abdullah Gül konuşsun mu konuşmasın mı?

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

Her seçim döneminde Ankara kulisleri hareketlenir. Birbiriyle alakasız onlarca senaryo dolaşıma girer. Hemen hepsi de, “Şu kişiden duymasam, vallahi anlatmazdım” gibi ikna edici cümlelerle, belli başlı Ankara gazetecilerinin köşelerinde yazılır. Bu senaryolardan hangisinin gerçekleri yansıttığı, hangisinin ortam yoklaması olduğu, hangisinin hayalleri ifade ettiğini anlamak için seçim sonuçlarını beklemeniz gerekir. Ama bu türlü kulis gazetecilerinin ekmeği, seçimden sonra kimsenin geriye dönüp bakmamasından çıkar. O yüzden doğrularla hayalleri katıp karıştırmaktan çekinmezler.

Referandum yaklaştıkça, bu Ankara kulisi kazanı yine kaynıyor. Duymuşsunuzdur, MİT Başkanı Hakan Fidan güya Katar’da, Gülen Cemaati’ne mensup bazı kimselerle ‘pazarlıklar’ yürütüyormuş. Böyle bir şeyin gerçekten var olduğunu düşünelim, acaba ne konuşuluyordur? ‘Pazarlıklar’ Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın ‘insafa gelmesinden’ mi, yoksa Cemaat’in “Biz ettik, siz etmeyin?” (daha ne edilecekse) demesinden mi kaynaklanıyordu? Tabi bu türlü acayip kulisleri ‘destekleyen’ hadiseler de aranınca hemen bulunuyor. Mesela Emre Uslu’nun çıkıp “Evet’i destekliyorum” demesi (üstelik sıraladığı sebepler itibariyle çok da ‘uzlaşmacı’ görünmüyor)... Emre Uslu sanki Cemaat’in merkez karar alma yönetim kurulu (böyle bir şey de yok ama olsun) üyesiymiş gibi.

Bu tip söylentilerin, ‘kafa karıştırmak’ için çıkarıldığını herhalde anlamışsınızdır. Bir benzeri de, AKP ile PKK arasında ‘seçim anlaşmaları’ haberleri. 2010 referandumunda ‘boykot’ kararı veren PKK’ya yakın Kürt siyasî hareketi, yüzde 58 oy alınmasında önemli bir etken olmuştu (en az ‘Yetmez Ama Evet’ kadar etkiliydi bu karar ama üzerinde pek durulmadı). 7 Haziran 2015 seçimlerine HDP’nin parti olarak girme kararı ise, Erdoğan’ın hayallerini suya düşürdü. Şimdi de yine, Kürtlerin ‘boykot’ edeceği, PKK ile anlaşıldığı ‘kulisleri’ paylaşılarak bir taşla iki kuş vuruluyor: Bir, muhalif mahalleler birbirinden sürekli şüphe duyuyor, dayanışmıyor, iki, seçimde bir bozgun havası oluşturuluyor.

'ŞEYTAN AZAPTA GEREK' OYUNU

Aslında bu taktik, AKP'nin (Erdoğan ve ekibi) alternatifsizleşme, tekleşme ve iktidarı hep elinde tutma adına kurguladığı 'şeytan azapta gerek' oyununun bir parçası. Bir yandan iktidar alternatifi olabilecek, merkez seçmenin peşinden gidebileceği 'mahalle içi' adaylar etkisizleştirildi. Numan Kurtulmuş, Süleyman Soylu bilinen en iyi örnekler (bu isimler de herhalde Erdoğan sonrasına dair hesaplar yapıyor). Ardından parti içindeki muhalefet ihtimalini yok etmek için Erdoğan bazı isimleri bizzat hedef aldı. Abdullah Gül ve Bülent Arınç gibi isimler, sadece Erdoğan'a yakın medyada değil, bizzat Erdoğan'ın kendi kelimeleriyle 'mahkûm' edildiler. Çünkü bu iki isim, daha önce Refah/Fazilet geleneğini yarıp yeni bir oluşuma gitmeyi 'bilen' isimlerdi, tehlikeliydi.

Bu noktada Abdullah Gül ve Bülent Arınç'ın siyaseten yapabileceği fazla hamle yok. Sonuçta 'oy alabilecekleri kitle' yine Erdoğan'a oy verenler. Erdoğan'a rağmen oradan oy alma ihtimalleri neredeyse sıfır. En fazla 'bölücü' olabilirler ki, bu da rakip Erdoğan'ın eline "Bunlar Müslümanların iktidarını bölmek istiyorlar!" gibi argümanlar verecek. (Benzer bir sıkışma HDP'nin politikalarında görülebilir. Ne kadar 'demokratik' olursa olsun, HDP'nin oy aldığı kitlede PKK'nın etkisi daha fazla. O sebeple PKK ile HDP arasındaki bir gerilimde, HDP hep kaybeden taraf olacaktır.)

Haliyle Abdullah Gül de, Bülent Arınç da, bir ara haftalık yazıları kendi internet sitesinde arzı endam eden Hüseyin Çelik de, 'muhallif saflara geçtiği düşünülen' Ali Babacan da, hamlesiz kalmış durumda. AKP'nin işlediği bunca kabahat, suç sonrasında muhaliflerin karşısına çıkıp "Bize oy verin" deme lüksleri yok. Erdoğan bunu bildiği için de, en acımasız hamleleri bu isimlere karşı yapıyor. Ahmet Davutoğlu'na reva görülen muamele herkesin malumu. Boğaza nazır bir yalıda yazıldığı iddia edilen saçma sapan bir metinle, görevinden edildi. Bu saatten sonra Davutoğlu'nu kim ciddiye alır da, siyaseten onun üzerine yatırım yapar? (Ankara kulisi ama yine de bu ihtimalleri diri tutmak istiyor çünkü rahatsızlığı belirgin bir kesim var ve bunlar bazı isimlerin arkasına saklanıyor şimdilik.)

Ama işte oyun tam da burada, kendini belli ediyor. 'Şeytan azapta gerek' oyununun amacı, bütün bu alternatif figürleri, mahalle-içi ya da parti-içi muhalefeti 'başını kaldıramaz hâle' getirmek. 7 Haziran'dan sonra bu işte daha da ustalaşan Erdoğan,

seçim hezimetinden sonraki ilk buluşmasını Deniz Baykal'la gerçekleştirerek, CHP'yi karıştırmış, ardından belli ki Tuğrul Türkeş mesajıyla Bahçeli'ye ulaşarak MHP'yi işlemez hale getirmişti. Erdoğan'ın 'uzlaşma' biçimi, kendi çıkarlarına göre şekillendiği için, bu 'uzlaşma'yı uygulayamayacağı gruplara ise, doğrudan saldırıyı tercih etti.

MÜKEMMEL, BAZEN İYİNİN DÜŞMANIDIR

Çoğu zaman istiyoruz ki, geçmişiyile, bütün söylemleriyle pîr-ü pâk olsun doğruyu söyleyenler. Belki en ideali de o. Ancak insan, hele ki hemen her adımı kayıt altında olan günümüzde, hatalarıyla, eksikleriyle, yanlışlarıyla alabildiğine göz önünde. Geçen hafta Abdullah Gül çıkıp akademisyen kıyımına ses çıkarmış mesela. Hemen aklımıza, ister istemez, Erdoğan'ın her çıkardığı yasayı onaylaması, belki Gezi'nin, 17-25 Aralık'ın hemen ertesinde onu durdurabilecekken bunu yapmaması geliyor. Haklı olarak, "E bu gi-dişatın buralara geleceği belliydi" diyoruz.

Öte taraftan, muhalifler sürekli birbiriyle kavgalı. Arada çok haklı kırgınlıklar var. Solcularla liberaler arasında kırgınlığın ötesinde ideolojik bir 'kan davası' mevcut. Durup durup 'Yetmez Ama Evet' hatırlatılıyor. CHP bir türlü HDP'ye sahip çıkamıyor mesela, "Adımız terörle anılır" diye. Hoş, bu şekilde de anılıyor. Cemaat'e yönelik ortak bir nefret var, AKP gitse yerine muhalifler gelse, Cemaat açısından pek bir şey değişmeyecekmiş (belki ülke olarak biraz nefes alınır ama Cemaat'e yapılanlar devam eder) gibi görünüyor bazen. Bunlara bir de, çeşitli mahallelerin öne çıkan figürlerinin kişisel 'nefretlerini', 'anlaşmazlıklarını' filan ekleyin.

Eğer bir mucize beklemiyorsanız ve eldeki imkânlarla, sebeplerle düşünerek bir çıkış arıyorsanız, muhtemelen Abdullah Gül gibi isimlerin daha çok konuşmasını istersiniz. Olumlu mesajlara odaklanıp, olumsuzlukları geride bırakmanın yolunu ararsınız. Göçük altında kalmış bir madenci gibi, koyu kopyu bir karanlığın içinden, önce ufukta küçük bir ışık huzmesi görerek çıkabilirsiniz. 'Cesaret buluşucudur' derler, bugün Abdullah Gül çıkıp konuşur, yarın İrfan Değirmenci gibi ekran yüzlerinin sayısı artar, bir sonraki parti içinden birileri "Yeter artık!" der. Belki referandumdan güçlü bir "Hayır!" çıkar ve bu cesarete gelenlerin sayısı artar...

Deprem, iç savaş, ekonomik kriz gibi 'kesin çözümler' değil bunlar tabii, o sebeple belki hoşunuza gitmeyebilir ama ışık varsa, çoğaltmaktan yana olmak gerekir diye düşünüyorum.

**Gül ve Arınç'ın
siyaseten
yapabileceği
fazla hamle yok.**

Bakmayın kraliçe olduğuna, görevi sembolik!

HASAN CÜCÜK

HasanCucuk@Tr724.com

Türkiye adını tam koyamadığı sistem değişikliği için 16 Nisan'da referanduma gidiyor. Cumhurbaşkanına geniş yetkiler veren, yasama, yürütme ve yargıyı adeta tek kişiye bağlayan sistemle ilgili kafalarda soru işaretleri bulunuyor. 'Evet' kanadının güçlü sesi Cumhurbaşkanı Erdoğan, SETA'nın düzenlediği Cumhurbaşkanlığı Sistemi sempozyumunda konuşan Erdoğan, "Avrupa ülkelerine baktığımızda pek çoğunda kral ve kraliçelerin olduğunu görüyoruz. 'Efendim bunlar sembolik orada parlamentolar var' denecektir, devlet yönetim sisteminde birileri varsa bu asla sembolik kalmaz. Bir ülkede kral ve kraliçe varsa, kral ve kraliçedir. Bu taç sahipleri ülke yönetiminde hak ve söz sahibidir" dedi. Erdoğan, kral veya kraliçelerin görevinin sembolik olmadığı konusunda, pek çok başka mevzuda olduğu gibi -en iyi ihtimalle- yanılıyor. Peki, gerçekte durum nedir? Yıllardır kraliçenin 'devletin başı' olduğu bir ülkede yaşayan biri olarak gözlemlerimi ve gerçeği aktarmak isterim.

ANAYASA'DA YETKİ VAR AMA PRATİKTE YOK

Avrupa'da demokrasinin beşiği kabul edilen İngiltere, Hollanda, Norveç, Belçika, Danimarka, İsveç, İspanya ve Lüksemburg monarşi ile yönetiliyor. Dünyanın en eski krallığının tahtına oturan ilk kadın olan Danimarka Kraliçesi Margrethe II, 14 Ocak 1972'ten beri devletin başı olarak görev yapıyor. 1849'da kabul edilen ve en son 1953'te bazı maddelerinde değişiklik yapılan Danimarka anayasasında görev tanımı net bir şekilde yapılmış. Anayasanın 3. maddesi kuvvetler ayrılığını tanımlar: "Yasama kuvveti müşterek olarak Kral ve Millet Meclisine aittir. Yürütme kuvveti Kral'a aittir. Yargı kuvveti mahkemelere aittir."

Kraliçe, başbakanı ve bakanlar atar, bakanlar arasında görev dağılımını yapar.

Peki, pratikte kraliçe bu yetkilerini nasıl kullanıyor? Öncelikle Danimarka'da Meclis'in üstünde hiçbir güç bulunmuyor. Yargı hariç. Bakanları belirlemede tek söz sahibi başbakan. Genel seçimlerden sonra yüzde 2 seçim barajını geçip, mecliste temsil edilme hakkını elde eden tüm partilerin başkanlarını kraliçe ayrı ayrı kabul edip, kurulacak hükümet hakkında görüşlerini alıyor. Bu durum tabii ki tek başına bir partinin salt çoğunluğu sağlayamadığı durumlar için geçerlidir ve Danimarka 100 yılı aşkındır kısa bazı dönemler hariç koalisyon veya azınlık hükümeti tarafından yönetilmiş.

SIYASETTE HIÇBİR ETKİSİ YOK

Kraliçe her seçimden sonra, hükümeti kurma görevini parti başkanlarının çoğunluğunun destek vereceği isim olarak işaret ettiği lidere verir. Başbakanın seçtiği bakanları kraliçe veto edemez. Bakanları azledemez. Bakanları görevden almayı başbakan yapar veya bakanları gensoru ile Meclis düşürür. Kraliçe sadece bir çeşit 'onay makamı'dır.

Kanunlar, kraliçenin onayı olmadan yürürlüğe girmez ama kraliçenin kanunları veto hakkı da bulunmuyor. Meclis'ten geçen yasalar ilgili bakanların da katılımıyla kraliçeye arz edilir. Sembolik bir tören olmasına rağmen, hiçbir parti veya hükümet bu ritüellerin değişmesini istemiyor. Kraliçe arz edilen kanunları imzalayıp, yürürlüğe girmesini sağlıyor sadece.

MUTLAK TARAFSIZ, SEÇME SEÇİLME HAKKI BİLE YOK

Öte yandan kraliçe, mutlak tarafsızdır. Öyle ki, tarafsızlığa hanel gelmemesi için kraliyet mensuplarının seçme ve seçilme hakkı bulunmaz. Her birey siyasi görüşünü ifade etme hakkına sahiptir ama kraliyetin böyle bir hakkı ve lüksü yoktur. Kraliçe, halka senede sadece bir kez hitap eder. Bu da, Noel akşamıdır. Genelde sosyal konuları seçer, aile, komşuluk, yardımseverlik gibi konularda halkına tavsiyelerde bulunur. Siyasi konularda yorum yapmadığı için, kraliçe ve kraliyet ailesi siyasi polemik konusu olmaz.

Kraliçe siyasileri eleştirmez ancak zaman zaman siyasiler kraliyeti eleştirir. Bazı partiler zaman zaman monarşi düzenine son verilmesini ister ancak bu görüş gerek Meclis'te gerekse de halk arasında şu ana kadar hiç kabul görmedi. Danimarka halkının yüzde 82'si monarşinin devam etmesi yönünde görüş bildiriyor.

Kraliçe ve kraliyet mensuplarının bütçesine de meclis karar verir. Kraliçe ve kraliyet mensuplarının maaşları vergiden muaf, kraliyetin diğer giderleri vergiye tabidir. Yıllık ödeneğin yetmemesi durumunda ek bütçe talep edemez.

MEDYADA KRALİYET AİLESİ HAKKINDA YAZILIP ÇİZİLENLER

Siyasiler kraliçeyi fazla eleştirmez ancak bu teamül, basın için geçerli değil. Kraliçe veya kraliyet mensuplarını özellikle magazin dergileri sık sık konu edinir. Basının bu özelliğini bildiklerinden kraliyet mensupları basına malzeme olmaktan ısrarla kaçınır. Karikatüristler bazen kraliyet ailesiyle ilgili 'bel altı' mevzuları bile kullanır. Türkiye'de yayınlansa, çizeri gözünü hapiste açar, yayınlayan medya organı ise kapatılmaktan kurtulamaz. Kraliyet mensupları ise, seviye ne kadar düzeysiz olursa olsun, yorum yapmaz.

Başbakanın seçtiği bakanları kraliçe veto edemez. Bakanları azledemez. Bakanları görevden almayı başbakan yapar veya bakanları gensoru ile Meclis düşürür. Kraliçe sadece bir çeşit 'onay makamı'dır.

Kraliçe, ülkenin başıdır ama yurtdışına geziye gitmesi için Meclis'in onayı şarttır. Kraliçe, bir kez ağırladığı devlet başkanını ikinci kez ağırlayamaz. 1972 yılında tahta oturan Kraliçe Margrethe II, 2014'te zamanın Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ü ağırlamıştı. Kraliçe tahta olduğu müddetçe Türkiye cumhurbaşkanını ikinci kez ağırlaması söz konusu değil.

BİR ÇEŞİT NOTER MAKAMI

Kısaca Danimarka'da kraliçe veya kral olmak 'noterlikten' öteye geçmiyor. Günlük kabullerin az olduğu, muhtar buluşmalarının olmadığı Danimarka'da, kraliçe ve kraliyet mensupları daha çok sosyal konularda çalışmalar yapıyor. Adı kraliçe ama gerçekten görevleri sembolik ve yönetimde hak ve söz sahibi değiller. Erdoğan, Avrupa'daki kralların yetkisi verilse eminim çok kısa sürede "Bu makam gerçekten sembolikmiş" diyecek. Tabii yemin ettiği anayasaya ve demokratik teamüllere sadık kalmaya dayanabilirse.

MAHMUT AKPINAR

SIYASİ RANT ARACI OLARAK

FİLİSTİN

İngilizlerin Filistin'i Yahudi yerleşimine açtığı 1917 Balfour Deklerasyonu'ndan bu tarafa Filistin'de Müslüman halkın çilesi, dramı bitmiyor. Bölge Müslümanları 1948'den sonra devlet gücü kullanılarak katliamlara, zulümlere, tehcirlere maruz kalmaktadır.

Ortadoğudaki ve İslam dünyasındaki en yakıcı konu Filistin ve Kudüs meselesidir. Müslümanlar sembolik önemi nedeniyle buradaki olaylara çok duyarlı ve tepkilidir. Ancak burada bir miktar tuhafılık da yok değil. Dünyanın başka coğrafyalarında Filistin'in kat katı Müslüman öldürülüp zulme uğrarken dikkate değer bir ses çıkmıyor. Ayrıca dünyada 'Müslüman' örgütler-liderler, diktatörler sebil gibi Müslüman kanı akıtıyor ama Müslümanlarca görmezden geliniyor.

İSLAM DÜNYASINDAKİ DURUM

İsrail'in hedefi, yaptıkları, projeleri ayrı bir bahsin konusu. Ama İslam dünyasındaki durum daha acı ve üzüntü verici. Maalesef Filistin meselesi ve Gazze'de yaşananlar, Kudüs'le ilgili olumsuz gelişmeler devlet adamları ve 'İslamcı' liderler tarafından siyasi rant aracı olarak kullanılıyor. Liderler halkların hoşuna gidecek hamasi nutuklar atma, sokakların heyecanını teskin etme, gaz alma dışında somut bir adım at-a-mıyor, çözüm geliştiremiyor. Böyle bir irade ve güçleri de yok! O nedenle Filistin meselesi bağırmanın, altı boş ama yüksek sesle tehditler savurmanın ötesine geçemiyor.

Kudüs kutsal, Filistin önemli. Ancak dünyanın farklı coğrafyalarında Müslümanlar çok daha ağır zulümlere, baskılara, katliamlara maruz kalıyor ve Müslümanlardan ilgi görmüyor. Irak'ta, Suriye'de 10 yılda öldürülenler Filis-

Maalesef Filistin meselesi ve Gazze'de yaşananlar, Kudüs'le ilgili olumsuz gelişmeler devlet adamları ve 'İslamcı' liderler tarafından siyasi rant aracı olarak kullanılıyor.

tin nüfusu kadardır. Bunun çok büyük bir kısmı Müslümanın Müslümanı öldürmesi şeklinde cereyan etti. Müslümanlar pek çok yerde zulme maruz kalıyor; ama benzer ilgiyi görmüyor neden?

Çünkü:

1 Müslüman Müslümanı öldürünce veya El Kaide, El Nusra, Boko Haram vb. öldürünce yeterince sorgulamıyor, üzerinde düşünmüyoruz (Oysa bunu daha çok sorgulamamız lazım. Neden birbirimizi öldürüyoruz? Biz birbirimizi öldürürken İsrail'in öldürmesini dünyaya nasıl haykırabiliriz?).

2 İslam dünyasındaki liderler, yönetimler, özellikle siyasal İslamcı hareketler Filistin meselesi üzerinden meşruiyetlerini sağlıyorlar. Çözüm üretmek yerine "konuya sahip çıkıyoruz" mesajı verme kaygısı güdüyorlar.

3 Siyasi liderler Filistin meselesi üzerinden kendi reklamlarını ve PR'larını yapıyorlar. İsrail'le iş tutan, ticaret yapan, özel-genel

anlaşmalar yapan liderler dahi ekran önünde, meydanlarda İsrail'e tehditler savuruyor. Gerçekte halk nezdinde siyasi duruşunu sağlamlaştırıyor. Özellikle İslamcı yapılar, partiler ve liderler Filistin/Gazze/Kudüs meselesini kitlesel destek almanın aracı olarak görüyorlar.

4 İslamcı jargonda Filistin'e sahip çıkmak, bu konuda mitingler, toplantılar düzenlemek; ayrıca İsrail'e sövmek, lanetlemek, protestolar yapmak "İslamcı" olmanın turnusolü görevi görüyor. İslamcılığını ispat etmek, müslümanlara şirin görünmek isteyen bu argümanlara sarılıyor.

5 İslam dünyasına 'lider' olma iddiasındaki devletler, Filistin meselesine ilgisiz kalmıyor. Bu nedenle İran, Türkiye, Mısır ve Suudi Arabistan gibi ülkeler Filistin meselesine sahip çıkmayı bölgesel liderlik rekabetinde kullanıyorlar.

SİYASİ KARIYER OLARAK FİLİSTİN

Filistin-Kudüs meselesi Müslüman siyasetçilerin siyasi kariyerleri için önemlidir. Mitinglerde, kürsülerde Filistin bolca malzeme edilir ama ciddi çözüm gayreti ve iradesi görülmez. Çünkü maksat problemi çözmek veya hafifletmek değil, Filistin sorununu siyaseten kullanmaktır.

Filistin gibi kangren olmuş konularda Müslüman ülkelerin-liderlerin, halkların da desteğini alarak müşterek hareket etmesiyle, kararlı tutumlarıyla, sürekli baskılarıyla sonuç alınabilir. Ancak bu gün gerçekten bağımsız diyebileceğimiz İslam ülkesi yoktur. "Aktör" diye düşündüğümüz ülkelerin dahi pek çoğu global güçlerin güdümünde veya vesayetindedir. Petrol zengini Arap ülkeleri İsrail'i her şeye rağmen koruyan ABD'nin eyaleti gibidirler. Ayrıca otoriter yönetimlerin halklarıyla da problemleri vardır ve saltanatları, iktidarları hassas dengelere dayalıdır. Koltuklarını ve sahip oldukları nimetleri kaybetmemek için duracakları noktayı çok iyi bilirler ve ileriye gitmezler.

Bu noktada demokratik ülkelerin eli daha

güçlüdür. Türkiye hem demokratik olması yönüyle, hem de siyasi ve ekonomik potansiyeli, devlet tecrübesi, bölgeyle tarihi bağları itibariyle Filistin meselesinde etkili olabilecek nadir ülkelerden birisiydi. Ancak son yıllarda Türkiye dış politikada büyük itibar kaybetmiştir. Özellikle Suriye'de öngörülerin çıkmaması, radikal gruplarla ilişkilerine dair iddialar ağır yara almasına neden olmuştur. Caydırıcı ve etkili araçlara sahip olmamasına rağmen Erdoğan'ın tehditkar ve üst perdeden konuşmalar yapması "boş gürültü" olarak okunmaktadır.

TÜRKİYE DIŞ POLİTİKADA MİNDERE SERİLDİ

Filistin ve Ortadoğu konuları iç politikada alıcı bulmakta ve geniş yığınlara iyi pazarlanmaktadır. Ne var ki Türkiye dış politikada sıkletinin çok üzerinde mindere çıkmış bir sporcu gibidir. Gücünün ötesinde iddialar ileriye sürmüş ve bunları yapamayıp altında kalmıştır. Ayrıca Erdoğan'ın/AKP İktidarının hızla demokrasi-den, hukuktan uzaklaştığı, iktidarını toplumsal kutuplaşmaya dayandırdığı herkesin malumudur. Halkıyla problemlili, kavgalı otoriter ülkeler dış politikada ve milli meselelerde çok kırılığandır. Diktelere direnemezler. Bir de tek adamların büyük defoları ve yolsuzlukları varsa meydanlarda efelenir ama el altından taviz vermeye mecbur kalır.

Türkiye son dönemde dışta/içte büyük sorunlar yaşayan, siyasi/ekonomik istikrarı risk altında bir ülkedir. Böyle bir ülkeden ne 'dünya lideri' çıkar, ne de global/bölgesel oyuncu! Dünya size gerçek sıkletinize göre muamele eder. Halkımızın Filistin'le ilgili duyarlılığı, gayreti ve yürek yangını elbette çok değerlidir. Ama maalesef pek çok İslam ülkesi gibi Türkiye'nin de Filistin meselesinde laf dışında birşey yapma şansı/gücü yoktur. Söylenenler yapılanlar iç politikaya yöneliktir ve Filistin siyasetine malzeme yapmaktır.

Filistin'le ilgili konuları hep sıcak ve gergin tutmanın, el altından "İsrail'le ve müttefikleriyle iş tutan bölgedeki otoriter yönetimleri halkına karşı rahatlatma" amacı da var mı diye düşünmeden edemiyorum...

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

En çok şampiyon adayı Süper Lig'de var

© Fotoğraflar: AFP

Avrupa'nın önde gelen liglerinde şampiyonluk yarışı artık şekilleniyor. Türkiye Süper Lig'de 4 takım zirve mücadelesi verirken, İngiltere, Almanya ve İtalya'da liderlerle ikinci arasında ciddi puan farkı oluştu. İspanya La Liga'da iki maç eksikliğine rağmen lider olan Real Madrid, bu maçlarını kazanırsa en yakın rakibi Barcelona'ya 7 puan fark atmış olacak.

İşte Avrupa'da zirvenin görünümü...

TÜRKİYE'DE SÜRPRİZLERLE DOLU 20. HAFTA

Süper Lig'de ilginç bir hafta yaşadık. Zirve mücadelesi veren tüm takımlar haftayı kayıpla kapattı. Beşiktaş'ın mağlubiyetle başladığı haftaya, Fenerbahçe galibiyeti 10 kişi kalmış Bursaspor karşısında 88. dakikada yediği golle kaçırdı, Başakşehir sezonun en farklı mağlubiyetini Kasımpaşa karşısında aldı ve son olarak Galatasaray evinde renktaş Kayserispor'a yenilerek haftayı kapattı. Başakşehir liderlik, Fenerbahçe zirveye yaklaşma, Galatasaray ise ikincilik şansını heba etti.

20. hafta geride kalırken, ligin zirvesi yangın ye-

rine döndü. Türkiye Kupası'nda Fenerbahçe'ye elenmenin şokunu yaşayan Beşiktaş, deplasmanda Karabükspor karşısında hesapta olmayan bir mağlubiyet aldı. Teknik patron Şenol Güneş'in cezası nedeniyle tribünde oturduğu maçta Beşiktaş, rakipleriyle puan farkını açma şansını geri tepti. 1-0 önde götürdüğü maçta ilk devre bitmeden rakibinin 10 kişi kalmasıyla Fenerbahçe'nin Bursaspor karşısında ikinci devre farkı açacağı beklentisi boş çıktı. 10 kişilik Bursaspor, 88. dakikada bulduğu golle al-

tın değerinde 1 puanı aldı. Üst üste iki deplasman maçında toplamda alınan 1 puan Dick Advocaat'ın durumunu sorgulattı. 69 yaşındaki Hollandalı teknik adam bu sonuçlar devam ederse sezon sonunda emekliye ayrılabilir.

Kasımpaşa'yı yenip Beşiktaş'ı geçmek isteyen Başakşehir'in

liderlik hevesi kursağında kalırken, sezonun en farklı mağlubiyetini aldı. Başakşehir, 20 haftada yediği 16 golün yüzde 25'ini bir maçta Kasımpaşa'dan yemiş oldu. Galatasaray taraftarının 'altyapı hocası' olarak gördüğü Jan Olde Riekerink, taraftarı haklı çıkaran bir yönetim ortaya koydu. Kupada Başakşehir'e elenen Ga-

Başakşehir liderlik, Fenerbahçe zirveye yaklaşma, Galatasaray ise ikincilik şansını heba etti.

1). SAYFADAN DEVAM

latasaray, ligde evinde Kayserispor'a yenilerek ikincilik şansını kullanamadı.

BAYERN VE CHELSEA EN BÜYÜK FAVORİ

İngiltere Premier Lig'de en yakın rakibine 10 puan fark atan lider Chelsea, Burnley deplasmanından 1-1'lik skorla dönerek, farkın 12 olmasını sağlayamadı. Ancak Chelsea'nin en yakın takipçisi Tottenham Liverpool'a yenilince, Burnley deplasmanındaki puan kaybı hissedilmedi. Liverpool, uzun bir aradan sonra ilk kez kazanırken, Arsenal iki haftadan sonra galibiyetle tanıştı. Geçen yılın şampiyonu Leicester City ise kaybetmeye devam ediyor. Swansea City'ye 2-0 yenilen Leicester City ligde 17. sıraya düşerken, ligde kalma ihtimalini her geçen hafta geriletiyor.

Bundesliga'nın flaş ekibi RB Leipzig son iki haftayı mağlup kapatarak lider Bayern Münih'in tam 7 puan gerisine düştü. Leipzig geçen hafta deplasmanda Borussia Dortmund'a, bu hafta ise sürpriz bir şekilde düşme potasında bulunan Hamburg'a 3-0 yenilerek taraftarına hayal kırıklığı yaşattı. Leipzig, takipçileri Frankfurt ve Dortmund'un da haftayı puansız kaybetmesiyle teselli oldu. Geçen hafta kendi sahasında Schalke 04 ile berabere kalarak taraftarına sürpriz yapan Bayern Münih, deplasmanda Ingolstadt'ı 2-0 yenerek kendini affettirdi. Baviera ekibi adım adım üst üste 5. şampiyonluğa doğru hızla ilerliyor.

REAL MADRİD 2 MAÇ EKSIĞİNE RAĞMEN LİDER

İspanya La Liga'da 2 maçı eksik olan Real Madrid, en yakın takipçisi Barcelona'nın 1 puan önünde liderliğini sürdürdü. Real Madrid, 2 maçını da kazanırsa puan farkı 7'ye çıkacak. Bu fark şampiyonluk rüzgârını daha sert estirecek. Barcelona ise kendi oynadığı maçları kazanır-

ken, rakibi Real Madrid'in puan kaybetmesini beklemeye devam ediyor. Ancak Barcelona, bu sezon özellikle Nou Camp'ta 3 maçta berabere kalıp, 1 maçta ise sahadan mağlup ayrılarak hem taraftarını üzdü hem de Nou Camp'ın büyüsunü bozdu. La Liga'da Sevilla üçüncü sırada bulunurken, Atletico Madrid, Real Sociedad ve Villarreal ligi ilk 4'te bitirip şampiyonlar Ligi'ne katılmanın mücadelesini veriyor.

MONACO, PSG VE NİCE ŞAMPİYONLUK PEŞİNDE

Fransa Ligue 1'de zirve yarışı Monaco, PSG ve Nice arasında geçiyor. Son 7 maçın 6'sında sahadan galibiyetle ayrılan Monaco, PSG'nin 3 puan önünde liderliğini sürdürdü. Son 4 yılın şampiyonu PSG ise tıpkı rakibi Monaco gibi son 7 maçın 6'sını kazanıp, birinde berabere kalarak müthiş bir performans ortaya koydu. Sezonun flaş ekibi Nice ise puan kaybetmeye devam etti. Rennes deplasmanından 2-2'lik skorla dönen Nice, son 7 maçının sadece 2'sini kazanırken, 4 maçta berabere kaldı, bir maçta ise sahadan mağlup ayrıldı. Peşpeşe kaybedilen puanlarla önce liderliği kaybeden Nice, daha sonra ligde 3. sıraya düştü. Son haftalardaki performansları baz alırsak, şampiyonluk yarışı Monaco ile PSG arasında geçecek gözüküyor.

İtalya Serie A'da Juventus hegemonyası bu yılda da devam edecek gibi gözüküyor. Son 5 yılın şampiyonu Juventus, en yakın takipçisi Roma'nın 7 puan önünde liderliğini sürdürüyor. Juventus rakiplerine sağladığı üstünlükle, ligin adeta tek hâkimi oldu. Juventus'un şampiyonluğa ambargo koymasıyla Serie A'da artık takımlar şampiyonluk değil, lig ikinciliği için sezona başlıyor. Roma ve Napoli'nin ikincilik mücadelesi verdiği Serie A'da, sezona çok kötü başlayan İnter, son 9 maçın 8'ini kazanarak 4. sıraya kadar yükseldi.

Real Madrid, 2 maçını da kazanırsa puan farkı 7'ye çıkacak. Bu fark şampiyonluk rüzgârını daha sert estirecek.

AVRUPA, TOPLUMDAN İZOLE HAYATLARA ÇARELER ARIYOR

Avrupa'da on binlerce kişi kendilerini toplumdan izole ederek yaşam sürüyor. Sosyal sorumluluk kurumları bu duruma tez zamanda çare bulunması için yetkili makamlara çağrıda bulunuyor.

MURAT KANI | ROTTERDAM

Son olarak Hollanda genelinde faaliyet gösteren, Belediye Sağlık Daireleri'nin (GGD) Rotterdam kentinde yaptığı araştırmanın sonuçları da bu vahim durumu gözler önüne serdi. Hollanda'nın en büyük ruh sağlığı merkezlerinden biri olan Antes yetkilileri tarafından açıklanan sonuçlara göre, elektrik, gaz ve su olmayan evlerde 5 yıldır yaşayan çok sayıda aile var. Araştırmayı yaparken 'ciddi sorunlarla' karşılaştıklarını belirten yetkililer, meselenin boyutlarını anlatırken, iki odalı evde fare ve haşaratlarına arasında yaşayan 8 çocuklu bir annenin örneğini verdi.

RUH SAĞLIĞI GÖREVLİLERİ SAHADA İNSANLARA DESTEK ARAYIŞINDA

Uyuşturucu bağımlısı ve psikolojik sorunları olan insanlarla karşılaştıklarını belirten Antes sözcüsü Koen Burgerhout, bu sorunlara ivedi şekilde çözüm bulunması gerektiğini vurguladı ve sağlık sistemlerinin gözden geçirilmesini is-

tedi. Burgerhout, tüm Avrupa'nın problemi olan izole hayatların tespiti için yapılan araştırmanın neticesine ilişkin şu bilgileri verdi: "Sorunlarını umursamayan veya sorunları olduğunun farkında olmayan insanlar olduğu gibi sıkıntılarını söylemekten çekinen, korkan insanlarda var. Bazıları ise dertlerini yine kendileri çözmek istiyor ve bunun için yardım talep ediyor. Bu sebeple Ruh Sağlığı Bakımı görevlilerinin yeniden sahaya inerek bu insanlara gerekli desteği sağlamalıdır."

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

Haber Direktörü

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

Yayın Koordinatörü

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

Yazışleri Müdürü

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

Tasarım

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

Reklam |

info@Tr724.com

E-gazete | Egazete@Tr724.com